

[Ulrich.]

meget heldig Bestemmelse, for man ser jo Hundreder af Gange, at Vogne og Cykler giver Tegn til Svingning, længe før de naar den Gade, de skal svinge ind i, og inden de saa svinger, tager de Vingen eller Armen ned, og saa kommer der et Menneske bagfra, der ikke har set Afvisningen, saa at Svingningen kommer til at ske lige paa tværs at hans Kørebane. Det er rigtigt, at denne Afvisning skal vedvare, indtil Svingningen er begyndt.

I samme Paragraf siges det, at Tegn-givning med en Pisk ikke er tilstrækkelig, og det giver jeg Ministeren fuldstændig Ret i. Man ser mangfoldige Gange en Mand stikke en Pisk ud, men da den som Regel hænger paa dette Sted alligevel, bliver det ikke i Almindelighed opfattet som en Afvisning, og derfor er det rigtigt, at han maa ulejlig sig saa meget, at Labben kommer med og ogsaa en Del af Armen.

I § 17 tager Ministeren den Bestemmelse med, at

„Ved Kørsel med Kaner, Slæder eller Vogne med Gummiringe, forspændt med Heste, skal Forspændet være forsynet med Bjælder eller Klokker, saa at man i Tide kan høre deres Komme.“

Det er sikkert rigtigt at optage dette i Loven; de fleste Mennesker har vel nok gjort det i Forvejen, men naar det staar i Loven, ved Folk, hvad de har at rette sig efter.

I § 18 har Ministeren optaget Motorlovens § 4 om den Bredde, Vogne maa have, og der gives en Undtagelsesbestemmelse for Hø- og Halmlæs. Disse Bestemmelser tror jeg er gode, og de hører selvfølgelig hjemme i Færdselsloven og ikke i Motorloven.

Bestemmelsen i § 18, 2det Stykke, om, at „Trækvogne maa ikke skydes frem, naar de er saaledes indrettede eller læsede, at Føreren ikke har fri Udsigt“, er ganske indlysende. I det hele taget mener jeg, det er rigtigt, at alle Bestemmelser om den forskellige Slags Færdsel, der findes, samles i Færdselsloven. — Det samme gælder Bestemmelserne i § 18, 3die, 4de og 5te Stykke, som jeg alle kan tiltræde.

I § 19 forbydes al Kap- og Vædekørsel, og det kan jeg ganske tiltræde; vore Veje skal ikke være Væddeløbsbaner. Der er saamænd Folk nok i Forvejen, der ikke overholder de Kørehastigheder, Loven har fastsat, men ligefrem at give Tilladelse til Væddeløb paa vore Veje hører ingen Steder hjemme. Dog mener jeg, at dette Forbud mod Kap- og Vædekørsel ikke bør opfattes

paa den Maade, at det skulde være en absolut Hindring for Motorudholdenhedsløb.

Der maa kunne findes Regler for saadanne Løbs Afholdelse, saa at de kan gaa ind i den almindelige Færdsel under de samme Regler, som gælder for den almindelige Færdsel, uden at være til nogen som helst Gene for den. Jeg vil derfor gerne spørge, om Ministeren med denne Bestemmelse har ment overhovedet at ville forbyde et hvilket som helst Motorløb paa vore Veje. At man vil forbyde Motorcykleløb paa vore Veje, kan jeg saa levende forstaa, for det er en Uting af Rang.

I § 20 har Ministeren optaget Motorlovens § 32, hvilket jeg ogsaa mener er rigtigt, og jeg kan i det hele ganske tiltræde Bestemmelserne i denne Paragraf.

§ 21, som omhandler Lygteføringen, kan jeg tiltræde. Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt at kræve, at Lygterne ikke maa være blændende, men jeg skal senere komme ind paa hele dette Spørgsmaal om blændende Lygter o. s. v., som jeg gerne vilde have skulde reformeres paa en anden Maade. At Hestekøretøjer skal vise rødt Lys bagud, finder jeg er rigtigt, thi Hestekøretøjet er et af de Køretøjer, der er udsat for den største Fare; det er det, man daarligst kan se af alle, og hvis saadanne Køretøjer ikke har dette røde Lys at vise bagud eller en Baglygte paa selve Bagsmækken, udsætter de sig for Fare og udsætter de Mennesker, som kommer bagefter dem, for at forvolde Ulykker. At Trækvogne, naar de færdes om Aftenen efter Mørkets Frembrud, skal føre Lygte, finder jeg er rigtigt — det er ligetil. Ligeledes anser jeg det for en heldig Bestemmelse, at en Motorvogn eller en anden Vogn, naar den færdes paa Vejene med Tømmer eller andet, der rager langt udenfor Vognen, skal være afmærket med en Lygte, da der ellers kan ske de frygteligste Ulykker.

§§ 22 og 23 skal jeg ikke omtale, de er ganske analoge med Bestemmelserne i den nugældende Færdselslov, men jeg skal opholde mig et Øjeblik ved § 24, som indeholder nogle udmærkede nye Bestemmelser om, at Cyklister ikke maa hage sig fast i andre Køretøjer. Det er noget, de nu gør daglig. Der er ogsaa en Bestemmelse om, at der ikke maa befordres flere Personer paa en Cykle, end den er beregnet til, dog maa eet Barn under 6 Aar medtages, naar der er indrettet særlig Siddeplads til det o. s. v.

Men jeg mangler en Bestemmelse i denne Paragraf om, at Cyklister, naar de